

Mevlid'i Nebi Peygamber Sergisi

İdris YAVUZYİĞİT
idrisyavuziyigit@hotmail.com

İslam Dünyası Olarak **12 Ocak 2014 Pazar**
Günü Kâinatın Sultanı, Âlemlerin Efendisi
Peygamberlik Halkasının Son Noktası,
Hazreti Muhammed Mustafa Sallelahu
Aleyhi Ve Sellem'in **Doğumunun 1443.**
Yıldönümünü Heyecanla
Kutluyoruz/kutlayacağız inşallah.

SALÂT VE SELÂM SANADIR YA RASULELLAH

Alemlere rahmet olarak gönderilen Sevgililer Sevgilisi Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s.) salat ve selam olsun. Her daim kendisine yapılan selama karşılık veren Sevgili Peygamberimize bu gecelerde olan bağlılığımızı ve O'na olan sevgimizi çokça salat ve selam getirmekle ifade edeceğiz.

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber’e salât ediyorlar. Ey iman edenler! Siz de ona salât edin, selam edin.” (Ahzâb Suresi 56. Ayet)

« من صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ بِهَا عَشْرًا »

Abdullah İbni Amr İbni Âs *radiyallahu anhümâ* Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'i şöyle buyururken dinlediğini söylemiştir:

“Kim bana bir defa salâtü selâm getirirse, bu sebeple Allah Teâlâ da ona on misli merhamet eder.” (Riyazü's Salihin, Hadis 1400; Müslim, Salât 70)

« أَوْلَى النَّاسِ بِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً »

İbni Mes'ûd *radiyallahu anh'*den rivayet edildiğine göre Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

“Kıyâmet gününde insanların bana en yakın olanları, bana en çok salât ü selâm getirenleridir.” (Riyazü's Salihin, Hadis 1401; Tirmizî, Vitir 21)

Ashâb-ı kirâm'dan Ebû Talha el-Ensârî'nin anlattığına göre, bir gün Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* mütebessim bir çehreyle ashâb-ı kirâmın yanına geldi ve Cebrâil *aleyhisselâm*'ın kendisine şu müjdeyi getirdiğini haber verdi:

“Muhammed! Ümmetinden biri sana bir salât getirdiğinde benim onun günahlarının bağışlanması için on defa istiğfâr etmem, o kimsenin sana bir selâm getirmesi halinde de benim ona on selâm vermem seni kırmaz mı?” (Nesâî, Sehv 55).

« رَغِمَ أَنْفُ رَجُلٍ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ »

Ebû Hüreyre *radiyallahu anh'*den rivayet edildiğine göre Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

“Yanında adım anıldığı halde bana salâtü selâm getirmeyen kimse perişan olsun.” (Riyazü’s Salihin, Hadis 1403; Tirmizî, Daavât 101)

« لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيداً ، وَصَلُّوا عَلَيَّ ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي
حَيْثُ كُنْتُمْ »

Ebû Hüreyre *radiyallahu anh'*den rivayet edildiğine göre Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

“Kabrimi bayram yeri haline çevirmeyiniz. Bana salâtü selâm getiriniz. Zira nerede olursanız olun sizin salâtü selâmınız bana ulaşır.” (Riyazü’s Salihin, Hadis 1404; Ebû Dâvûd, Menâsik 97)

« الْبَخِيلُ مِنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ ، فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ »

Ali *radiyallahu anh'*den rivayet edildiğine göre Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

“Cimri, yanında adım anıldığı halde bana salâtü selâm getirmeyen kimsedir.” (Riyazü’s Salihin, Hadis 1406; Tirmizî, Daavât, 101)

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ (عَلَيْكَ) يَا سَيِّدَنَا وَسَدَنًا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدًا يَا رَسُولَ اللَّهِ — يَا
حَبِيبَ اللَّهِ - يَا خَلِيلَ اللَّهِ - يَا نَبِيَّ اللَّهِ - يَا صَفِيَّ اللَّهِ — يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ — يَا نُورَ عَرْشِ
اللَّهِ — يَا أَمِينَ وَحِيَّ اللَّهِ — يَا مَنْ زَيَّنَهُ اللَّهُ - يَا مَنْ شَرَّفَهُ اللَّهُ - يَا مَنْ كَرَّمَهُ اللَّهُ — يَا مَنْ
عَظَّمَهُ اللَّهُ - يَا مَنْ عَلَّمَهُ اللَّهُ — يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ — يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ - يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ
— يَا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ — يَا شَفِيعَ الْمُذْنِبِينَ — يَا رَسُولَ رَبِّ الْعَالَمِينَ - يَا سَيِّدَ الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Essalâtü vesselâmu aleyke Yâ Rasûlallâh”

“Allahumme salli ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve
sahbihi ve sellim”

“Elfü elfi salatin ve elfü elfi selamin aleyke Ya Resulallah,
Elfü elfi salatin ve elfü elfi selamün aleyke Ya Habiballah,
Elfü elfi salatin ve elfü elfi selamin aleyke ya Seyyidel Evveline
Vel Ahirin”

Kim Hz. Muhammed Mustafa (SAV)'i anlatırsa anlatsın, o'nu tam anlatma imkanına sahip değildir.

Hassan B. Sabit der ki:

وَمَا مَدَحْتُ مُحَمَّدًا بِمَقَالَتِي وَلَكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِمُحَمَّدٍ

«Ben sözlerimle Muhammed'i (SAV) övmedim.
Fakat onunla sözlerimi methettim.»

Sözün tesiri fesahat ve belâğatında değil samimi olmasında saklıdır.

**“Muhabbetten Muhammed oldu hasil
Muhammedsiz muhabbetten ne hasil?”**

Sevgili Peygamberimiz (sas) 'in dünyaya teŝrifleri Rabiülevvel ayının 12. gecesidir [20 Nisan 571, Pazartesi sabaha karşı] ki buna **Mevlid-i Nebi [Kutlu Doğum]** denir.

Kâinat ve beŝeriyetin yüzyıllardır yolunu gözlediği o Peygamberler Peygamberi'nin **doğum günüdür** bugün.

أَنَا دَعْوَةُ إِبْرَاهِيمَ وَبُشْرَى عِيسَى

Hz. İbrahim'in duası, Hz. İsâ'nın müjdesi ve Dedesi Abdülmuttalip ve Annesi Âmine'nin rüyasıdır.

İslâm târihçileri, Peygamberimiz (s.a.s.)'in doğduğu gece bir takım olağanüstü olayların meydana geldiğini naklederler.

1. O gece gökyüzünü aydınlatan bir yıldız doğmuş,
2. O gece iran kistrâsı (hükümdarı)'nın medâyin şehrindeki sarayının 14 sûtûnu yıkılmış,
3. Mecûsîlerin iran'da ıstahrâbat şehrinde bin yıldır yanmakta olan "ateşgede"leri sönmüş,
4. Sâve (taberiyye) gölü yere batmış,
5. Bin yıldan beri kurumuş olan semâve deresinin suları taşmış,
6. Dönemin önde gelen insanları çok ilginç rüyalar görmüşlerdir.
7. Kâbe'deki 360 put yüz üstü yere devrilmişler.

Süleyman Çelebi yazdığı mevlid-i şerif'inde bu hakikatleri şu beytiyle dile getirmektedir:

**"Hem Muhammed gelmesi oldu yakın
Çok alâmetler belirdi gelmeden**

...

Bû gece şâdân olur erbâbı dîl
Bû geceye can verîr eshâbı dîl

...

Rahmetel lil âlemîndir Mustafâ
Hem şefîul müznibîndir Mustafâ

Ol Rebiûl evvel âyın nîcesi
On ikinci gîce isneyn gîcesi
Ol gîce kim doğdu ol hayrûl-beşer
Ânesi anda neler gördü neler
Doğdu ol saatte ol Sultân-ı Dîl
Nûra gark oldu semâvât ü zemîn”

Bu gelen ilm-i ledün sultanıdır,
Bu gelen tevhid-i irfan kânıdır.

Kâinattaki her şey edip seda,
Çağrışarak dediler ki, merhaba!

Merhaba, **ey âl-i sultan** merhaba!
Merhaba, **ey kân-i irfan** merhaba!

Merhaba, **ey sırr-ı furkan** merhaba!
Merhaba, **ey derde derman** merhaba!

Merhaba, ey rahmeten lil-âlemin!
Merhaba, sensin şefial müznibin!

**Bütün dertlilerin dermanı sensin,
Cümle âlemlerin sultanı sensin.** (Mevlid, Süleyman Çelebi)

Tevrat ve İncil'de müjdelenen peygamber

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ

“Hani, Meryem oğlu İsa, “Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ben, Allah’ın size, benden önce gelen Tevrat’ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, **Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici (olarak gönderdiği) peygamberiyim**” demişti. (SAFF 6)

Hız. Adem’e Allah bildirmiş: «**O’nun ismi yeryüzünde Muhammed, gökyüzünde Ahmet’tir.**»

İncilde: Mesih Derki:

«**Ben gidiyorum ki, zamanın efendisi gelsin**»

(yuhanna, bab 16)

Doğduğunda sünnetli ve göbek bağı kesilmiş vaziyetteydi.102 Sırtında, iki kürek kemiği arasında, tam kalbinin hizasında peygamberlik mührü “Hâtem–i Nübüvvet” vardı.

Babası Abdullah: Allahın kulu, kulluğa layık bir evlat

Annesi Amine: Emin ve doğru kadın, doğan emin ve emniyetli bir evlat...

Dedesi **Abdülmuttalip** adını “**Muhammed**” koymuştu. Zira Muhammed “Övülen” demektir. Çünkü **onu Allah övmüştü; melekler, insanlar ve cinler de övecekti.**

Sonra tornunu Kâbe’ye götürdü ve Allah’a duada bulundu: “**Bana bu temiz çocuğu ihsan eden Allah’a hamdolsun**”

Hafız B. Cezeri buyurur ki:

Ebu Lehep'e yeğeninin doğduğu müjdesini **Süveybe** ismindeki cariyesi vermişti.

Ebu Lehep sevincinden cariyesini azat etmiş ve **Hz. Peygamber'e süt annelik yapmasını emretmiştir.**

Doğum Tarihi: 571 Yılı 20 Nisan / 12 Rebiul Evvel Pazartesi

Doğum Yeri: Mekke-i Mükەرreme

Baba Adı: Abdullah (Doğmadan 6 Ay Önce Babasını Kaybetti)

Ana Adı: Amine (6 Yaşında Annesini Kaybetti)

Süt Annesi: Halime (2 Yaşına Kadar O'nu Süt Annesi Emzirdi)

Dedesi: Abdulmuttalib (8 Yaşına Kadar Dedesi 'İN Yanında Kaldı)

Amcası: Ebu Talip (Dedesinin De Ölümünden Sonra Amcası O'nu Himayesine Aldı)

Ünvanı: El-emin (En Güvenilir İnsan)

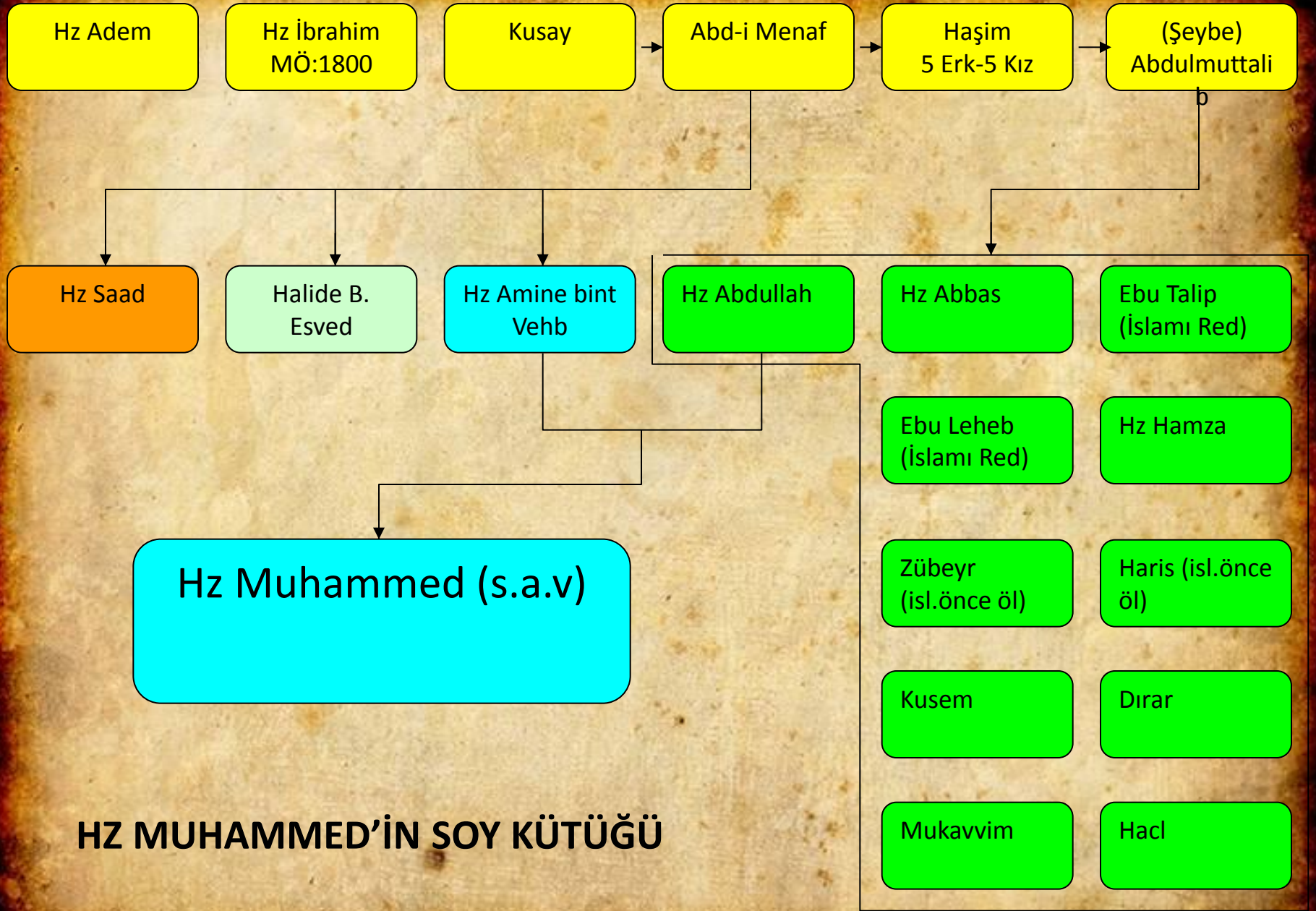
Evliliği: 25 Yaşında İken Hz. Hatice İle Evlendi.

Çocukları: Zeynep, Rukiyye, Ümmü Gülsüm , Fatıma, Kasım, Abdullah (Hz. Hatice); İbrahim (Hz. Mariye)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

HZ MUHAMMED'İN SOY KÜTÜĞÜ

PEYGAMBERİN DOĞDUĞU CAHİLİYE DÖNEMİNDE MEKKE

**Kumar Borcuna Karşılık
Kızını Sattı**

**Danimarkalı Öğretmen Okuttu
Babası Sattı
Jandarma Kurtardı**

Peygamberin doğduğu Cahiliye Döneminde Mekke

1. Devir cehalet çağını yaşıyordu, tam bir karanlık vardı.
2. Mekkeliler Hz İbrahim'in öğrettiği dinin bozulmuş halini yaşamaya devam ediyorlardı.
3. Allah'a inanıyorlar ama putların, Allah ile aralarında aracı olduğuna inanıyorlardı. (Yunus 18/zümer 3)
4. Hakka batıl bulaştırdıkları için müşrik olmuşlardı.
5. Meleklerle inanıyorlar ancak melekleri allahın kızları olarak görüyorlardı.
6. İnsanlar birbirlerini öldürmekten dolayı şeref duyuyorlardı.
7. **Kız çocukları** kendilerinden utanç duyulduğu için toprağa diri diri gömülüyorlardı. (Nahl 58-59/Tekvir 8-9/) (Bunu giydir dayısına götüreceğim)
8. **Kadınlara** hak, miras verilmek bir yana kendileri mirasa konu oluyorlardı.
9. **Ahlaksızlık, alkol tüketimi, kumar ve fuhuş** yayılmıştı.
10. Bazen doğan çocukların babası tahmini olarak tespit ediliyordu.
11. Haksızlık, kibir, gasp, yağma, kaos almış başını gitmişti.
12. **Kabilecilik** duygusuyla haram aylar dışında durmadan savaşıyorlardı. (Bakara 170)
13. **Ticaret kervanları soyuluyor, zorba ve zalimlerin yaptıkları yanına kalıyordu.**

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ
أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

“İçlerinden, kendilerine Allah’ın ayetlerini okuyan, kendilerini temizleyen, kendilerine kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle Allah, Müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Hâlbuki onlar önceleri apaçık bir sapıklık içindeydiler.” (Ali-imran 164)

İnsanları Aydınlığa Çıkarmak İçin Gelen Peygamber

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

“Allah’ın izniyle bir dâvetçi ve nur saçan bir
kandil” (Ahzâb, 33/46)

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

“Biz Seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik”.

(Enbiyâ, 21/107)

- Gerçekten Hz. Peygamber (s.A.S.) Efendimizin yaşama getirdiği ilahi kaynaklı prensipler ile bütün dünyada hüküm sürmekte olan cehâlet ve küfür ateşi sönmüş,
- Putperestlik yıkılmış, zulmün baskısı son bulmuştur.
- Karanlıklar içerisinde kalan insanlık o'nun öğretileriyle doğru yol olan hidayeti bulmuş,
- Kız çocuklarına reva görülen insanlık dışı muamele son bulmuş,
- Kadınlara yapılan haksızlıklar haktan gelen ilahi mesajlarla hak sahiplerine iletilmiş,
- Haksız yere kan akmasının önüne geçilmiş,
- Zulüm İslam'ın yaşandığı coğrafyada yaşam alanı bulamamış,
- Ve hayat bütün canlılar için yaşanılabilir bir hayata dönüştürülmüştür.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا
اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

**"Gerçekten sizin için,
Allah'a ve Ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve
Allah'ı çok zikredenler için**

Allah'ın Rasülü'nde çok güzel bir örnek vardır."

(Ahzab, 33/21)

ROL MODEL İNSAN

Yüce Allah, insan için gerekli olan her şeyi, bir taraftan vahiy ile bildirmiş; diğer taraftan da peygamberler vasıtasıyla, bildirdiklerinin sosyal hayata nasıl geçirileceğinin somut örneğini göstermiştir.

Dinin insana ulaşması ve öğretilmesi konusunda peygamberin önemi son derece büyüktür. Dini koyan Allah'tır, ama onu eksiksiz bir şekilde insanlığa sunan peygamberdir.

Dini değerleri hayatında yaşantı haline dönüştürebilmesi için de insanın, peygamberin örneğine ihtiyacı vardır.

Her millete peygamber gelmiştir.

وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

"Hiçbir millet yoktur ki, içlerinden bir uyarıcı peygamber gelmiş olmasın."

(Fâtır, 35/24)

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

"Her ümmetin (Allah'ın emirlerine davet eden bir yol gösterici) peygamberi mevcuttur..."

(Yûnus, 10/47)

Geçmiş zamanlarda insanların problemleriyle ilgilenen şüphesiz başka insanlar da vardır.

Krallar, komutanlar, topluma yön verme iddiasıyla sistemler kuran filozoflar, fikir adamları, şairler ve daha niceleri gelip geçmişlerdir. Fakat bunların hiçbiri insanlara mutluluk getirme yönünden peygamberlerle mukayese edilemez.

Şüphesiz bunlar arasında insanlara faydalı olanlar da çıkmıştır. Fakat peygamberlerin bıraktığı derin izi, hiç biri bırakamamıştır.

Çünkü onlar, topraklara sâhip olma, ülkeleri fethetme, düşmanına galip gelme, insanlara hükmetmenin ötesinde, insanın öz cevherini görememişler, adeta onu hiç hesaba katmamışlardır

Bu sebeple denilebilir ki, **tarih boyunca dünyanın her yerinde görülen, hayır, ahlak, vicdan, adalet, merhamet, şefkat tezâhürleri, Allah'ın irşad ve hidayetini, peygamberlerin ilâhi dâvetine dayanır.** Çünkü dünya ne kadar geniş olursa olsun, her tarafa o yüce insanların daveti ulaşmış, bütün milletler o ulvi yol göstericilerin hayata mutluluk müjdesi veren seslerini duymuşlardır.

Bu hakikat Kur'an-ı Kerim'de şöyle ifade edilmektedir:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ

“Biz seni, **bütün insanlara**, ancak **müjdeleyici ve uyarıcı** olarak gönderdik; fakat **insanların çoğu bunu bilmezler.**”

(Sebe 28)

مَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا

“Kim hidayete gelirse kendisi için hidayete gelmiş olur, kim de saparsa kendi aleyhine sapar. Hiçbir günâhkâr, başkasının günâh yükünü taşımaz.

Biz elçi göndermedikçe azâb edecek değiliz.”

(İsra, 17/15)

Peygamberimizin; ona inananlar için eşsiz bir model ve ideal örnek olduğu son derece açıktır. Zira peygamberlerin en önemli gönderiliş gayelerinden birisi de insanlığa örnek ve model olma konumlarıdır.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

"Gerçekten sizin için, Allah'a ve Ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için Allah'ın Rasülü'nde çok güzel bir örnek vardır."

(Ahzab, 33/21)

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

"Muhakkak sen çok yüce bir ahlâk üzeresin"

(Kalem, 68/4).

Hz. Peygamber'i örnek almak, bir müslüman için öncelikli dini bir görev durumundadır.

Hz. Peygamberin kişiliği kendi döneminde olduğu gibi, kendisinden sonraki dönemlerde de Müslüman toplumların yaşayışı için örnek olmuştur.

Müslüman, **hangi makam, statü, konum ve mevkide olursa olsun** Rasülullah'ı örnek olarak almalıdır:

Bir eğitimci olarak, bir anne-baba olarak, bir lider-yönetici olarak, tüccar olarak vb.

Müslümanlar için örnek alınması ve hayata geçirilmesi için gereken şeyler Hz. Muhammed (s.a.v)'in şekli yönüyle ilgili hususlardan ziyade;

Günümüz insanı, peygamberimizi örnek almayı,

onun gibi eş, onun gibi baba, onun gibi komşu, onun gibi vatandaş, kısaca onun gibi insan olmak şeklinde anladığı ve bunu gerçekleştirmeye koyulduğu zaman, gündelik hayatı da dahil, toplum hayatında ne kadar büyük bir değişikliğin ve mânevi zenginliğin meydana geldiğini kendiliğinden fark edecektir.

İslam toplumlarının bugün karşı karşıya bulunduğu problemlerin çözümünde, ifade etmeye çalıştığımız bu örnek almanın çok büyük rolü olacaktır.

Ancak, peygamberimizi örnek alma işinin söylendiği kadar kolay bir iş olmadığı da açıktır.

Ama dindar insandan beklenen, öncelikle onun hayatının iyi öğrenilmesi ve doğru değerlendirilmesidir. Çünkü bir şeyin örneğini, çıkarma işleminde olduğu gibi, bir insanı örnek alma hususunda da, örneği alınacak insanın doğru tanınması ve hakkında yeterli bilgi sahibi olunması zaruridir.

Örnek alınacak **model insan** bilinmeli ve doğru tanınmalıdır

- ❖ Örnek çıkarmak için elde bir model olmalı
- ❖ Hanımlar oya yaparken örnekten hareket ederler
- ❖ Yemek yaparken bir tariften istifade edilir
- ❖ Bina yaparken projeden, mimardan istifade edilir
- ❖ Elektrik kabloları kopunca bir bilen aranır
- ❖ Buzdolabı arızalanınca marangoza götürülmez

- ✓ Kur'an'a uyması,
- ✓ Allah'a itaati, sarsılmaz iman'ı,
- ✓ Salih amelleri,
- ✓ Ahlakı,
- ✓ Allah yolunda mücadelesi,
- ✓ Doğruluğu ve dürüstlüğü, adaleti,
- ✓ İnsanlara sevgi ve saygısı,
- ✓ Güvenilirliği, müsamahası,
- ✓ Barışa verdiği önem,
- ✓ Yumuşak huyluluğu, çalışkanlığı, kanaati,
- ✓ Şefkat ve merhameti, cömertliği,
- ✓ Helal ve haram karşısındaki duyarlılığı,
- ✓ Komşularla ilişkileri,
- ✓ Ailesiyle ilişkileri,
- ✓ Ticaret anlayışı,
- ✓ Kamu malına bakışı gibi faziletlerdir.

Onun gelişiyle şafak sökmeye başlamıştır....

مُحَمَّدٌ بَشَرٌ لَا كَالْبَشَرِ بَلْ هُوَ كَالْيَاقُوتِ بَيْنَ الْحَجَرِ

«Muhammed bir beşerdir.

Fakat o, diğer insanlar gibi değildir.

O, taşlar arasında yakut gibidir.»

Batılı düşünürler derler ki:

«şüphesizki Muhammed, güneş
ışığı altında doğan tek kişidir.» (Ragıp Güzel,

- **O'nu Allah seçti ve peygamber kıldı.** (Enam 87)
- **Vahyi o'nun aracılığıyla bize ulaştırdı.**(Nahl 44)
- **Vahyi tebliğ etti, uygulamaya koydu.** (Nahl 64)
- **Örnektir.** (Ahzab 21)
- **Allah sevgisinin anahtarı kılındı.** (Ali İmran 31-32/Tevbe 24)
- **Hüküm koyma yetkisine sahip oldu.** (Haşr 7/tevbe 29)
- **Cennet için biletimiz kabul edildi.** (Nisa 13-14)
- **Müminlere yakındır.** (Ahzab 6)
- **Şefa'at makamındadır.**
- **Kendisi de müminlere düşküdü.**(Tevbe 128)

O'nu örnek almak demek;

- ❑ Güvenilir olmak demek, (Emanetlerini O'na veriyorlar, "Emin" diyorlardı.)
- ❑ Affedici olmak demek, (Mekkenin fethinde Mekkelileri toptan affetmişti.)
- ❑ Merhametli olmak demek, (Ağır tahriklere rağmen beddua etmemiştir. Taif..)
- ❑ Hoşgörülü olmak demek, (Mescide bevl, zinaya müsaade isteyen genç...)
- ❑ Sözünde durmak demek, (Hudeybiye günü Ebu Cendel'i geri vermesi.)
- ❑ Cömert olmak demek, (Ölüm hastalığında yanında bulunan üç dinarı dağıtmak..)
- ❑ Alçakgönüllü olmak demek, (Ben kurutulmuş et yiyen bir kadının oğluyum...)
- ❑ Çalışkan olmak demek, (İşlerini kendisi yapmak isterdi, söküğünü dikerdi..)
- ❑ Dosdoğru olmak demek, (Size bir düşman saldıracak desem bana inanır mısınız?)
- ❑ Adaletli olmak demek, (Kızım Fatıma dahi çalsa... Taif Dönüşü sırasında Çaban Addas'a koyunları sahibine vermesini istemesi)
- ❑ Vefakar olmak demek, (Geceler boyu ayakta durup ibadet etmek.)

تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ
تَعَالَى، وَسُنَّةَ رَسُولِهِ.

Hız. Peygamber (s.a.v) şöyle buyurmuştur:
"Size iki şey bırakıyorum. Bunlara uyduğunuz
müddetçe asla sapıtmayacaksınız:
Allah'ın Kitab'ı ve Resûlünün sünneti.

(Muvatta, Kader, 46, II, 899)

Sevgili peygamberimizin hayatının; inanan insan için özel bir anlamı vardır, çünkü inanan kişi, dini hükümlerin yaşantı haline dönüştüğünü, ahlaki değerlerin de somutlaştığını Hz. Peygamberin hayatında görür.

مَنْ أَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ أَحَبَّنِي وَمَنْ أَحَبَّنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ

“Kim benim sünnetimi ihya ederse beni sevmiş olur.

Beni seven de cennette benimle beraber olur.” (Tirmizi,

Sünen, İlim, 39/16)

- Her işe besmele ile başlardı...
- Herkese selam verirdi...
- İlim öğrenenlere destek verirdi
- Her konuda güvenilir bir insandı...
- Komşu ilişkilerinde çok hassastı...
- Ayıpları asla yüze vurmazdı...
- İnsanlar arasında hiçbir ayırım yapmazdı...
- Evine selam vererek girerdi...
- Temizliğe çok önem verirdi...
- Çocuklarla şakalaşırđı.
- Çocukları çok severdi...
- Hep hayrı ve iyiliğı tavsiye ederdi...
- Hasta ziyaretini ihmal etmezdi...
- Misafire ikram etmeyi

severdi...

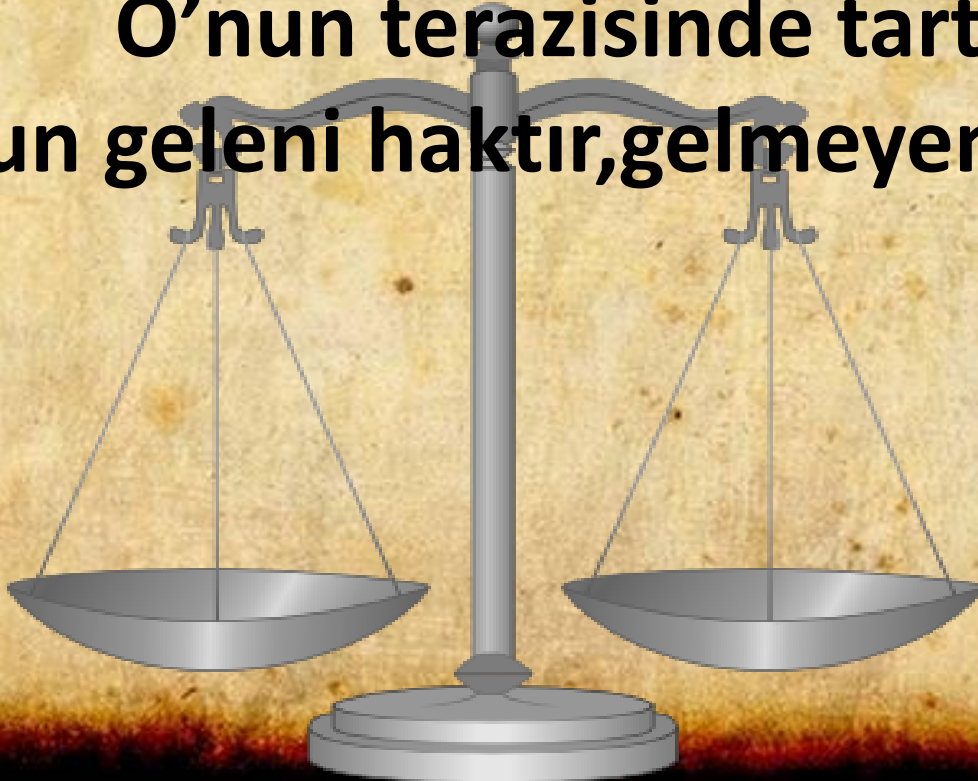
- Güler yüzlüydü...
- Yemeğın sonunda şükrederdi...
- Yoksullara yardım ederdi...
- Arkadaşlarının hal ve hatırını sorardı...
- Verdiğı sözde dururdu...
- Merhametliydi... Affetmeyi severdi...
- İyi bir eş... Şefkatli bir babaydı...
- Emanete ihanet etmezdi...
- O bir peygamberdi...ve aynı zamanda bir insandı...
- Kötü söz söylemezdi.
- Kimseyle çekişmezdi.
- Kapısına yardım için gelen kimseyi geri çevirmezdi.
- O'na salat ve selam olsun...

Süfyan B. Üyeyne (R.a.) Derki:

“Şüphesiz ki Rasulü Allah efendimiz en büyük terazidir. Her şey onun ahlakına, hayatına ve yoluna arz edilir.

O'nun terazisinde tartılır.

Uygun geleni haktır, gelmeyen batıldır.”

مَثَلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهَا جَعَلَ الْفَرَاشُ
وَهَذِهِ الدَّوَابُّ الَّتِي فِي النَّارِ يَقَعْنَ فِيهَا وَجَعَلَ يَحْجُزُهُنَّ وَيَغْلِبِنَهُ
فَيَتَقَحَّمْنَ فِيهَا قَالَ فَذَلِكُمْ مَثَلِي وَمَثَلُكُمْ أَنَا آخِذٌ بِحُجْرِكُمْ عَنِ النَّارِ
هَلُمَّ عَنِ النَّارِ هَلُمَّ عَنِ النَّارِ فَتَغْلِبُونِي تَقَحَّمُونَ فِيهَا

Ebu Hüreyre (r.a.), "Hz. Peygamber (s.a.s.)'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: **Benim misâlimle sizin misâliniz**, şu temsile benzer: Bir adam var ateş yakmış. Ateş etrafı aydınlatınca, pervaneler (gece kelebekleri) ve aydınlığı seven bir kısım hayvanlar bu ateşe kendilerini atmaya başlarlar. **Adamcağız onları kurtarmaya (mâni olmaya) çalışır. Ancak hayvanlar galebe çalarak çoklukla ateşe atılırlar. Ben (tıpkı o adam gibi) ateşe düşmememiz için belinizden yakalıyorum, ancak siz ateşe ateşe koşuyorsunuz»**

**Hız. Peygamber aleyhisselamı tanımak yetmez.
Örnek alıp itaat etmek ve sevmek gerekir...**

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ
فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

“Kendilerine kitap verdiklerimiz onu (o kitaptaki peygamberi), öz oğullarını tanıdıkları gibi tanır. Buna rağmen onlardan bir gurup bile bile gerçeği gizler”. (Bakara 146)

Peygamber sevgisi imandan gelir...

Allah'a ve peygamberine olan sevgimiz, emirlerine uymak ve yasaklarından kaçınmakla mümkündür.

Nitekim Kuran'ı Kerim bu sevgiyi ispatlamanın yolunun Resulüne itaatten geçtiğini şöyle vurgulamaktadır.

قُلْ إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“(Resûlüm!) De ki:

Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki,

Allah da sizi sevsin

ve **günahlarınızı bağışlasın**. Allah
bağışlayandır, çok merhamet edendir.”

(Al-i İmran, 31)

النَّبِيِّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ

“Peygamber, mü’minler için
kendi canlarından ileridir.

Onun eşleri de onların
anneleridir.”

Ahzab, 33/6

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

“Sizden biriniz, beni
anasından-babasından,
çoluk-çocuğundan ve
bütün insanlardan
daha çok sevmedikçe
iman etmiş olmaz”

(Buhâri, İman 8; Müslim, İmân 70)

ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ : أَنْ يَكُونَ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا ، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا
لِلَّهِ ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ ،
كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقْذَفَ فِي النَّارِ .

“Şu üç özellik kimde bulunursa o kişi, imanın zevkine ermiş olur. Allah ve Resulünü, her şeyden daha çok sevmek, sevdiği kimseyi sadece Allah için sevmek, Allah’ın kendisine iman nasip etmesinden sonra inançsızlığa düşmeyi, ateşe atılıyormuş gibi kötü görmek.”

(Buhârî, İman, 9, 14, İkrâh, 1; Müslim, İman, 67)

أَنْ أَعْرَابِيًّا قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَتَى السَّاعَةُ ؟
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَا أَعَدَدْتَ لَهَا ؟ » قَالَ :
حُبُّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ قَالَ : « أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ » .

Enes (r.a)'den şöyle dediği rivayet olunmuştur: Bir
bedevi Resûlullah (s.a.s)'e:

– **Kıyamet ne zaman kopacak?** diye sordu.

Efendimiz:

– “**Kıyamet için ne hazırladın?**” buyurdu.

– **Allah ve Resûlünün sevgisini**, dedi.

Bunun üzerine Hz. Peygamber:

– “**O halde sen, sevdiğin ile berabersin**”

buyurdu. (Buhârî, Edeb, 96)

Hz. Peygamber'e gönülden inanan ashabı ondan gelen emirleri büyük bir teslimiyetle yerine getirdiler.

O'na derin saygı duydular, derdine ortak oldular.

Ayağına batacak dikene bile razı olmadılar.

Hidayetin insanlara ulaştırılmasında, O'na her zaman maddi ve manevi destekte bulundular.

Onu her şeyden fazla sevdiler.

Hz. Ali'ye Rasûlullah'a olan sevginiz nasıldır? diye sorulduğunda

O:

“Rasûlullah'ı susuz bir insanın suya hasreti gibi severdik”

buyurmuştur.

Ashabın, Hz. Peygamber sevgisini şu örnek çok güzel yansıtmaktadır.

Ensardan bir kadın adı SÜMEYRA. Uhut meydanında Hz. Peygamberin şehit olduğunu duyunca Uhut dağının eteklerine gelir. Orada kendisine şehit olan **babası, kocası ve çocuklarının naaşları gösterilir.** O, hemen «**Rasûlullah'a ne oldu**» diye sormuş, kendisine «işte peygamber şurada» diye gösterilince kendini onun önünde yere atmış ve

كُلُّ مُصِيبَةٍ بَعْدَكَ جَلَلٌ

«**Artık sen hayatta olduktan sonra bütün musibetler hafif gelir ya rasulellah**»

(Heysemi, Mecmeuz zevaid 6/115)

فَدَاكَ أَبِي وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ

Ma-i Recı Gazvesinde Hafız-ı Kelam 70 sahabe hayatlarını kaybetmişlerdi. Hubeyb B. Adiy (Ra) da gözü dönmüş kafirler tarafından esir alınıp idam sehpasına çıkarıldığında ona şu soruyu sormuşlar:

«Şuanda senin yerine Hz. Muhammed'in idam edilmesini arzu eder miydin?»

Hubeyb: **«Hayır. Vallahi benim kurtuluşum pahasına dahi olsa ayaklarına bir dikenin batmasına razı olmam»**

Bu sözden sonra idam sehpasında ellerini açar ve

«Ya Rabbi! Buraya gelirken senin habibine veda edemedim geldim. Benim selamımı o'na ulaştır.» der. Tam o esnada Allah Rasulü ashabıyla oturmuş konuşurlarken, birden bire doğrulur ve **«Selam sana Ey Hubeyb»** der.

Yanıdakiler ne olduğunu sorunca da göz yaşları içinde **«Müşrikler Hubeyb'i Şehit ettiler, son anında bana selam gönderdi, ben de selamını aldım.»** buyurdu. (Taberani, el Mucem'ul Kebir, 5/260)

Melekler o'na hayran, peygamberler o'na hayran, yerdekiler ve göktekiler o'na hayran, canlı cansız butün alem o'na hayranken **Müslümanlar giderek bu hayranlık kervanından maalesef koptular.**

Ashab-ı kiramın sevgi tezahürlerini gösteremediler, o'nu hakkıyla takdir edemediler, bağlılık ve sadakat gösteremediler.

Gösteremedik...

-Hz. Peygamber'e kabe avlusunda insanların içinde hakaret eden Ebu Cehil'e okkalı bir tokat atan Hamza'yı hiç düşündük mü? Sadakatini, bağlılığını, şehadetini, cesedine yapılanları...

-**Mescidi Haramın kapısında «La ilahe illellah, Muhammedür rasulüllah» dediği için bayılıncaya kadar dövülen ve ancak akşamüzeri gözlerini açabilen ve ilk sözü «Rasulüllah nasıl?» olan Hz. Ebu Bekir'i düşündük mü? Sadakatile bağlılık, hangi hal üzere olursa olsun peygamberi düşünmek...**

Muaz B. Cebel Yemen valisidir.

Peygamberin zaman zaman gelir durumları arz eder. Peygamberin son dönemlerinde sefere çıkacağı bir gün gelir efendiler efendisinin yanına. Arzusu duasını alıp yola revan olmaktadır.

Efendimiz: «Git Ya Muaz! Fakat dönüşünde ihtimal ancak benim kabrimi ve mescidimi ziyaret edebileceksin» dedi.

Muaz yerinde çakılı kaldı. Bırakın yerine gitmeyi, yerinden doğrulup hareket edecek mecali kalmamıştı...(Ahmet b. Hanbel, Müsned)

Amr B. As (R. Anh) diyor ki:

«Hiç kimse bana Rasulü Allah'tan daha sevimli olmadığı gibi, hiç kimse de nazarımda o'ndan yüce değildir. O'na karşı olan hürmet ve saygımdan dolayı, gözlerimi doyura doyura mübarek yüzlerini seyredemezdim.»

(Tecrid-i Sarih C.1, S.31)

Hz. Ebu Bekir (R. Anh)'ı düşünelim:

Yetim bir çocuk, Ebu Cehil zengin bir insan diye, ona gitmiş, sırtına giyecek elbise istemişti. Ebu Cehil o çocuğun ihtiyaçlarını karşılamadığı gibi, onu azarlayıp, kovmuştu. Bu defa aynı çocuk, Hz. Peygamberimize gelerek, kendisine yardım olunmasını istemişti. Fakat Allah Resulünün elinde ve evinde gelen bu yetim çocuğa verebileceği hiçbir şeyi kalmamıştı. Ebu Cehil'in kovduğu yetime sahip çıkmak gerekirdi. O'da bu yetimi, Hz. Ebubekir'e gönderdi.

Git yavrum, Ebu Bekire benim selamımı söyle senin ihtiyacını karşılasın, dedi. Çocuk bu kez üçüncü kapıya gelmişti. Fakat takdiri ilahi, o esnada her şeyini dağıtan Ebu Bekir'de de hiçbir şey kalmamıştı. **O her şeyini fakir ve yoksullara dağıtmıştı.** Ebu Cehil'in sokağa attığı, Allah Resulünün kendisine gönderdiği yetimi nasıl geri çevirirdi. Bir an düşündü, tamam buldum dedi. **Hemen üzerinde bulunan elbiseyi çıkardı.** O yetim çocuğa verdi. Al yavrum bunu kendine göre ayarla, giy. Başka verebileceğim bir şeyim yok, dedi. Yetim sevindi, oradan ayrıldı ama **Ebu Bekir çıplak kalmıştı.** Etrafına bakındı, **bir hasır parçası gördü, hemen onu vücuduna sardı.** Bu esnada namaz vakti geldi. Namazı bu şekilde nasıl kılarım diye üzüntüyle, telaşla çırpınırken, tam esnada **Cibril-i Emin gelip, Allah resulünün karşısına çıkıyor. Allah sana selam ediyor ey Allah'ın Resülü! Arşın bütün melekleri feryad ediyorlar.** Hz. Ebu Bekir sırtındaki son elbiseyi bir fakire verdi. Kendisi perişan kaldı. **Çabuk onun ihtiyacını karşılayın, yer gök inliyor dediler** ve arkasından MAUN suresi nazil oldu.

Eyyüp El Ensari (R.a.) Rasulüllahın kabrine yüzünü sürerken mani olmak isteyen birisine “**Beni bırak, taş, toprağa değil, rasulüllahın huzuruna geldim ben**” buyurmuştur.

Halid B. Velid sarığının içinde sakalı şerif taşırdı ve katıldığı her savaşta başarı kazanırdı. Her an salavatı şerife getirmesine sebep olurdu.

Bazı insanlar onun bir saçının telini elde edebilmek için servetlerini vermişlerdir. Bazıları ölümünden sonra gezdiği yerlerde gezmiş, su içtiği yerlerde su içmiş, yattığı ağaçların altına gidip yatmış. Kimisi onun bir eşyasına dokunmak suretiyle hasret gidermiş. Bazı sahabeler onun aynasına bakarak hatırasını canlandırmışlar ve her sebeple onu anmış ve yad etmişlerdir.

Hız. Mevlana:

“Ben hayatım boyunca, kuranın kölesiyim, Muhammed’ül Muhtar’ın ayağının tozuyum”.

Hitaplarda, kitaplarda, gönüllerde her daim peygamber aşkı
Efendimizin kabri şeriflerini ziyarete gelen

Hatip el Bağdadi Hz.

Ey günahlılar sığınağı, sana sığınmaya geldim
Çok kabahatler işledim, sana yalvarmaya geldim

Dertlilere tabipsin, bense gönül hastası
Kalp yarama deva için, kapını çalmaya geldim

Günahım çok, dağ gibi, yüzüm kara katran gibi
Bu yükten siyahlıktan tamamen kurtulmaya geldim

Temizler elbet hepsini, ihsan deryandan bir damla
gerçi, yüzüm gibi kara, amel defterimle geldim...

Hız. Aişe annemiz bildirdiğine göre bir adam Rasulüllah'a gelerek şöyle demiştir:

«Ya Rasulellah! Seni kendimden, çoluk çocuğumdan daha çok seviyorum. Senden ayrılıp evime döndüğümde duramıyor ve hemen gelip seni görüyorum. Düşünüyorum ki; öldüğümüzde sen, cennette peygamberlerle birlikte yüce makamlara götürüleceksin. Ben ise cennete girsem bile zannederim seni göremeyeceğim.»

Efendimiz adamın bu derin üzüntüsüne cevap verememiş ve susmuştur. Bunun üzerine şu ayet nazil olmuştur:

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ
النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا
ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا

«Kim Allah'a ve Resûl'e itaat ederse işte onlar,
Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu
peygamberler, siddîkler, şehidler ve salih kişilerle
beraberdır.

Bunlar ne güzel arkadaştır! Bu lütuf Allah'tandır.

Bilen olarak Allah yeter.»

(Nisa 69-70)

Bir dinin peygamber olmadan insanlara ulaştırılması, anlaşılması mümkün değildir. Hz. Peygamber olmadan da İslâm dininin doğru bir şekilde insanlığa aktarılmasını düşünmek son derece yanlıştır.

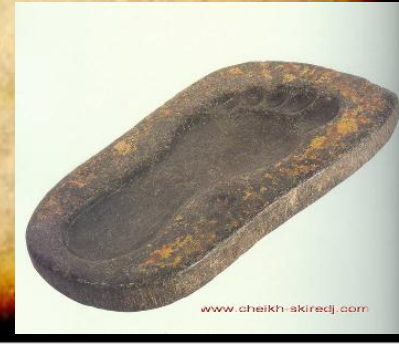
Allah'ın Rasulü, **bir taraftan Kur'an'ı tebliğ etmiş, onu açıklamış ve uygulamaya koymuş**, diğer taraftan da, Kur'an'ın değinmediği konularda tamamlayıcı rol üstlenmiştir.

Bu açıdan, Hz. Peygamber'in ve dolayısıyla sünnetin dinde önemli bir yeri vardır.

Buna göre; bazen peygamber'e mutlak itaat etmeyi, ona karşı çıkmamayı, onun verdiği hükümlere boyun eğmeyi emreden pek çok ayet kuranda mevcuttur.

**Allah'a giden yolda tek örnek, tek lider
Hz. Muhammed (SAV)'dir.**

**O'na uzanan eller, o'na yönelen gönüller,
o'nu anan diller, o'nu seven kalpler, o'nun
izinde yürüyen ayaklar dünya ve ahirette
saadete ereceklerdir.**

Hz. Mevlana diyor ki:
«Gökler kadar geniş bir ağız isterim
ki, o, meleklerin bile kıskandıkları
peygamberimizi öveyim.»

ONU HER VARLIK SEVDİ (Mehmet PAKSU)

Onu neler sevmedi, kimler sevmedi ki...

Onu her şey sevdi, her varlık sevdi.

İşte onu sevenlerin bazıları:

Bulutlar sevdi onu, güneşten koruyarak...

Ağaçlar sevdi onu, toprağı yarıp yerinden çıkararak...

Güvercinler sevdi onu, önünde yuva yaparak

Örümcekler sevdi onu, huzurunda ağ örerek...

Keçiler sevdi onu, sütsüz halde iken süt vererek...

Develer sevdi onu, görünce önünde çökerek...

Azgın boğalar sevdi onu, karşısında boyun bükerek...

Dağlar sevdi onu, heyecanından titreyip sallanarak...

Taşlar sevdi onu, avucuna girince "Allah Allah!" diyerek.

Toprak sevdi onu, ayağını vurunca bağrından su fişkırtarak...

Kuyular sevdi onu, kupkuru iken sularla çağlayarak...

Aylar sevdi onu, bir işareti ile iki parçaya ayrılarak...

Güneşler sevdi onu, batmasını geciktirerek...

Melekler de sevdi onu, savaşlarda yardım ederek...

Cinler sevdi onu, sesini duyunca hayran kalarak...

İnsanlar sevdi onu, sesini duyunca hayran kalarak...

Bebekler sevdi onu, can atarak, canlar vererek...

Ama asıl onu Rabbi seviyordu, ona "Habibim" dedi en çok sevdiğini ifade ederek...

Peygamberimizi sevmek, imandır, ibadettir, Cennettir, huzurdur, mutluluktur.

Sev kardeşim... Her şey sevgiden doğar...

Önce sev...

Sev ki teslim olasın.

Sev ki itaat edesin.

Sev ki kurtulasın.

Sev ki kamil mümin olasın.,

Sev ki o'na uymak sana zor gelmesin.

Sev ki şefaate nail olasın.

Gel, ey Muhammed, bahardır...
Dudaklar ardında saklı
Âminlerimiz vardır...
Hacdan döner gibi gel;
Mi'râc'dan iner gibi gel;
Bekliyoruz yıllardır!

(Arif Nihat ASYA)

Peygamber'e uymak ve itaat etmek şarttır

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

"Peygamber size neyi getirmiş ve emretmişse, onu alın (yapın); neyi yasaklamış ise, ondan sakının"

(Haşr, 59/7)

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ

"Kim Peygambere itâat ederse, gerçekte Allah'a itâat etmiştir."

(Nisa, 4/80)

PEYGAMBERE İTAAT EDENİN MÜKAFATI CENNET

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ {13}
وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا
وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ {14}

“ İşte bütün bu hükümler, Allah'ın koyduğu hükümler ve çizdiği sınırlardır. Kim Allah'a ve Peygamberine itâat ederse Allah onu altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. Onlar, orada ebedî olarak kalacaklardır. İşte büyük kurtuluş budur. Kim de Allah'a ve Peygamberine isyan eder ve Allah'ın koyduğu sınırları aşarsa Allah onu da ebedî kalacağı cehennem ateşine koyar. Onun için alçaltıcı bir azab vardır”. (Nisa, 4/13-14)

Sen ey peygamberi seviyorum diyen Ey insan!

- **Peygamberini ne kadar tanıyorsun?**
- **Ne kadar sözünü biliyorsun?**
- **Hangi sözlerini bilerek yaşıyorsun?**
- **Hangi ibadetlerinde peygamber gibi hareket ediyorsun?**
- **Bu gün hiç özlemini yüreğinde hissettin mi?**
- **O'nun için bu gün bir şey yaptın mı? Sadece onun için...**
- **Sahi bu gün kaç kez salat-ü selam getirdin?**

Güzel yurdumuzda peygamber sevgisi dünyanın her tarafın daha fazla değer bulmaktadır.

- Osmanlıdan günümüze **çocuklara peygamber isimlerini vermişiz,**
- Milletin ordusuna, adeta Hz. Muhammed (s.a.s.) gözüyle bakılmasından dolayı “Küçük ve sevimli Muhammed” manasına gelen **“Mehmetçik”** ismi verilmiştir.
- O’nun mensup olduğu askerlik mesleği ile icra ettiği görev ve hizmetinin önemini vurgulamak için de, **“Peygamber Ocağı”** denmiştir.
- Her vesileyle **“Mevlid Okumak Ve Okutmak”** suretiyle ona olan sevgimizi izhar etmekteyiz.

بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْإِخْلَاقِ

**„Ben güzel ahlaki
tamamlamak
için gönderildim.“**

(Ahmed b. Hanbel, Müsned, c. 2, s: 5: 381)

Örnek alınacak yegane insan Hz. Muhammed Mustafa (sâv)dir

- İmanın kemali bakımından
- İbadet hayatımız açısından farz, nafil, gece ibadeti
- Sosyal ilişkilerimize yön verirken facebook, twetter
- Aile yuvası kurmak için yola çıkarken, güzellik ve eşya alımı
- İş ve ticari meselelerimizi yaparken yalan, dolan
- Çocuklarımızı yetiştirirken allah rızası/ parasal getiri
- Komşuluk ilişkilerimizle yoğrulurken
- Bir araya geldiğimizde konuşurken, gıybet, iftira
- Sokakta, çarşıda pazarda dolaşırken selam, gözlere dikkat
- Yiyip içerken besmele, sağ el, midenin üçte biri
- Ahlaki yaşantı açısından
- Tv, internet, cep telefonu... vakti değerlendirirken
- Büyüklere saygı küçüklere sevgi gösterirken
- Aleyhimize de olsa bir davaya taraf olurken
- ...

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

De ki: "Ey kendilerine kötülük edip aşırı giden kullarım! **Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin.** Doğrusu Allah günahların hepsini bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, merhametlidir." (Zümer, 53)

وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

"(Ahiretiniz için) azık edinin; kuşkusuz, **azığın en hayırlısı takvadır**"

MEVLİD KANDİLİNİ GEREĞİ GİBİ DEĞERLENDİRMEK İÇİN

- Tevbe Ve İstiğfarı Çokca Yapalım, Allahı Bol Bol Zikredelim**
- Nafile Oruçlar Tatalım**
- Kur'an-I Kerim Ve Mealini Okuyalım,**
- Peygamberimizin Hayatını Ve Hadislerini Okuyalım**
- Peygamberimize Her Fırsatta Salâtü-Selâm Getirelim**
- Namazlarımızı Camilerde Cemaatle Kılmaya Çalışalım**
- Kendimize, Aile Efradımıza ve Ümmeti Muhammed'e Dua Edelim**
- Hayatımızın Muhasebesini Her Gece Yatmadan Yapalım**
- Aile Büyüklerimizi, Hastalarımızı, Akrabalarımızı ve Kabirleri Ziyaret Edelim**
- Çevremizde Küsler Varsa Bariştirmaya Çalışalım**
- Hayır Ve Hasenatımızı Çoğaltma Gayretinde Olalım**
- Çocuklara Hediyeler Verelim Ve Onları Camiye Getirip Manevi Hazzı Onlara Tattıralım**

Hayatımızı yeniden gözden geçirme zamanındayız

Tıpkı vücudun zaman zaman muayeneden geçirilmesi gibi manevî

dünyamızı adeta bir **check-up** yapmalıyız.

- Allah ile aram nasıl? Onun istediği bir kul olabildim mi?
- Allah'a karşı kulluk vazifemi yapabiliyor muyum?
- Beni ondan uzaklaştıran kötü alışkanlıklarım var mı?
- Peygamberin sünnetini, ahlakını yaşayabiliyor muyum?
- Her an ölüm gelecek olsa buna ne kadar hazırlıklıyım?
- Ruhumuzu İslâm'ın güzellikleriyle ne derece süsleyebildik?
- İslâm ahlâkını ne kadar hayata geçirebildik?**
- Ailemiz ve çocuklarımız için üzerimize düşen görevleri yapabildik mi?
- Bugüne kadar İslam'ın yaşanmasına katkıda bulunacak hizmetim var mı?
- Kaç kişinin daha iyi müslüman olması için, daha iyi ibadet edebilmesi için gayret gösterdim?
- Kaç yetimin başını okşadım, karnını doyurdum, üstünü giydirdim?**
- İnsanlığa hizmet edecek, malımdan, ilmimden, neslimden örnek bir evlat kazanabildim?

Bu gece rahmet iklimine açılma gecesi.

Bu gece arınma gecesi.

Bu gece bağışlanma gecesi.

Bu gece, bedenini ve ruhunu uyanık bırakanlara ikramların bollaştığı bir gecedir.

Bu gece Muhsinlere ihsanların ulaştırıldığı gecedir.

Bu gece ellerimizi semaya gönlümüzü Mevla'ya açalım.

Bu gece günahlardan ve günaha götürebilecek şeylerden olabildiğince kaçmaya çalışalım.

Bu gece en güzel kelimeleri söyleyelim, dualarla niyazlarda bulunalım.

Kuran'ı okumaya, Salat-u Selamları getirmeye gayret gösterelim.

Unutmayalım ki, bu gece bizler için büyük bir lütuf.

Kandil Gecelerini ihya etmek, gönlümüzü ihya etmektir.

Ruhum sana âşık, sana hayrandır Efendim,
Bir ben değil alem sana kurbandır Efendim!.

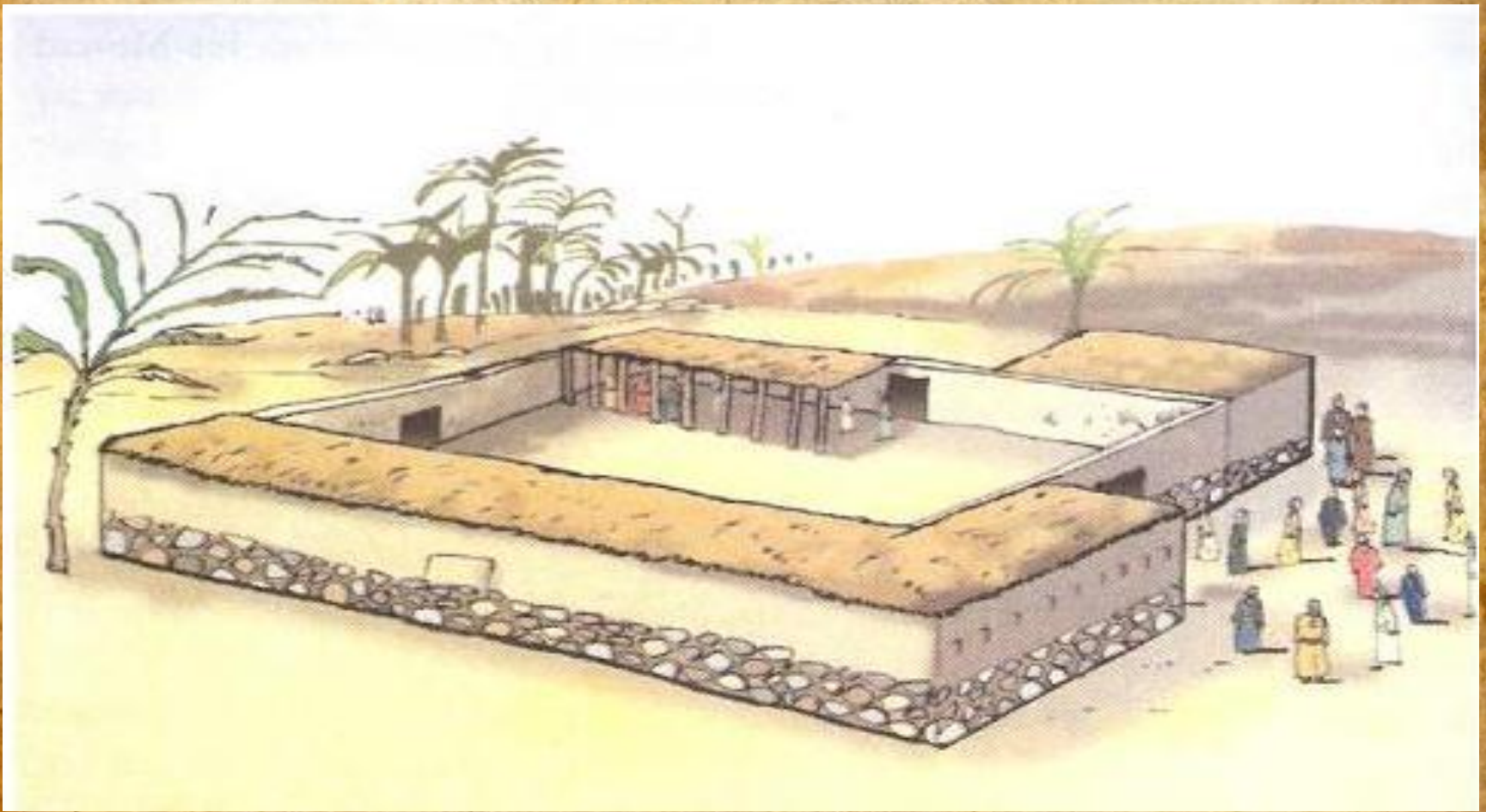
Aşkınla buhurdan gibi tükenmekte bu kalbim,
Sensiz bana cennet bile hicrandır Efendim!.

(Ali. Ulvi KURUCU, Gümüş Tül ve Alevler)

Tek şefa'at dilenecek, ol Muhammet Mustafa'dır.
Peşi sıra gidilecek, yol Muhammet Mustafa'dır.
Bütün beşer toplanacak, neyin var yoklanacak,
Ömür boyu koklanacak, gül Muhammet Mustafa'dır.

Dünyada dost istersen, Allah yeter,
Mürşid-i kamil istersen, Hz. Kur'an yeter,
Delil istersen, Hz. Muhammet yeter,
Meşgul olmak istersen, ibadet yeter,
İbret almak istersen, ölüm yeter,
Zengin olmak istersen, kanaat yeter.

En yüksek ses, onun sesidir,
En yüce davet, onun davetidir,
Onu görmeyen gözler, kördür
Onu duymayan kulaklar sağırdır
Ona açılmayan gönüller mühürlüdür
Onu anmayan diller kilitlidir

Ne mutlu bugünün kadir ve kıymetini bilip hayatını Sevgili Peygamberimizin hayatı gibi geçirmeye özen gösterenlere. Ne mutlu bu günün hürmetine kendini affettirmesi bilenlere. Ne mutlu gönlünü Allah'ın Habibine açabilenlere.

Mevlid kandilinizi tebrik eder Yüce Milletimize, Tüm Müslüman Kardeşlerimize hayırlar getirmesini Cenab-ı Mevla'dan niyaz ederim.

Not : Bu Vaaz İdris YAVUZYİĞİT Tarafından Ahmet ÜNAL, Şükrü ÖZBUĞDAY, Mehmet ESER Hocalarımızın Örnek Vaaz Metinleri; Gazi ERDEM hocamızın "Mevlid kandili ve Hz. Peygamber (s.a.s.) Sevgisi" isimli vaaz projesinden; Hasenat 4 Kuran Araştırma Programı, İslam Tarihi Özet Konu Anlatımı Ve Diyanet Dergilerinden Derlenerek Oluşturulmuştur.